

Imago Dei: de ontworpen rol van de mens als beelddrager

Door J. K. Corrado, Ph.D., P.E., <https://www.icr.org/article/mans-designed-role/>, 25-4-2022

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

Op de dagen één tot en met vijf van de scheppingsweek ontwikkelde en bevolkte God de oorspronkelijk lege (“woest en leeg”) [1] aarde, geïntroduceerd in Genesis 1:2. Hij deed dit met grote precisie en tact om een prachtig decor te vormen waarop Hij Zijn bekroning van Zijn creatieve prestatie, de mensheid, kon plaatsen. God bewaarde niet alleen het beste voor het laatst, maar Hij schiep mensen die duidelijk anders waren dan dieren. Het menselijk leven stond apart in een afzonderlijke relatie met God, zoals Genesis 1:26 uitlegt: door het goddelijke plan (“Laten Wij mensen maken”), door het goddelijke patroon (“naar Ons beeld”) en door het goddelijke doel (“laten zij heersen”).[2] Naar het beeld van God (imago Dei) gemaakt zijn is niet simpelweg een *eigenschap* die door God is geschonken en die door mensen wordt bewaard. Het is de essentie van Gods volmaakte eigenschappen die in de mensheid worden weerspiegeld, welke specifiek werd ontworpen om God op aarde te vertegenwoordigen en Gods eigenschappen te weerspiegelen. Kortom, een beelddrager van God zijn is wat de mensheid *is*, in plaats van iets wat de mensheid *heeft*.

Net als bij de dieren vormde God Adam uit het “het stof van de aardbodem”, maar Hij “blies de levensadem¹ in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen” (Genesis 2:7). De mens is dus uniek, uitdrukkelijk apart gezet onder Gods scheppingen, en in bezit van zowel een materieel lichaam als een immateriële ziel.

Men mag niet denken dat het materiële deel van de mens direct op God lijkt alsof God vlees en bloed zou hebben. Niettemin weerspiegelt de mens het leven van God, omdat hij in perfecte gezondheid werd gevormd en oorspronkelijk niet aan de dood was onderworpen. Het immateriële deel van de mens weerspiegelt het beeld van God 1) moreel omdat de mensheid is geschapen in gerechtigheid en volmaakte onschuld wat Gods heiligheid weerspiegelt; 2) mentaal omdat mensen het vermogen hebben om te redeneren en te kiezen, wat Gods intellect en vrijheid weerspiegelt; en 3) sociaal omdat de mensheid geschapen is voor gemeenschap die Gods natuur weerspiegelt.[3] Deze drie eigenschappen maken een relatie tussen God en mensen mogelijk en geven mensen een grote capaciteit en daarom verantwoordelijkheid.[4]

Omdat mensen een aanzienlijke capaciteit hebben, zijn ze in staat om vrije keuzes te maken; maar keuzes (en de gevolgen) zijn hun verantwoordelijkheid. Helaas hebben Adam en Eva een fatale keuze gemaakt waarvan de hele mensheid de littekens en de verantwoordelijkheid draagt. Door deze keuze te maken, bezoedelden ze het beeld van God in de mensheid. Jakobus 3:9 bevestigt dat we nog steeds het beeld van God manifesteren, maar we vertonen ook de schade van de zonde. In *Systematic Theology* legt Wayne Grudem dit duidelijk uit:

Omdat de mens gezondigd heeft, lijkt hij zeker niet zo volledig op God als voorheen. Zijn morele zuiverheid is verloren gegaan en zijn zondige karakter weerspiegelt zeker niet Gods heiligheid. Zijn intellect is verdorven door leugens en onbegrip; zijn spraak verheerlijkt God niet langer voortdurend; zijn relaties worden vaak beheerst door egoïsme in plaats van liefde, enzovoort. Hoewel de mens nog steeds naar het beeld van God is, zijn in elk aspect van het leven sommige delen van dat beeld misvormd of verloren gegaan.[5]

Aangezien de mensheid specifiek is ontworpen om de beelddrager van God te zijn, zouden mensen, als dat kenmerk zou worden geëlimineerd, ophouden mensen te zijn. Verder zijn mensen, op grond

¹ SV: “adem des levens”, Hebreeuws “nshamah chay” = ziel/geest van het leven.

van het behoud van Gods beeld, alhoewel bezoedeld door de zonde, aflosbaar en door Gods volmaakte liefde en overvloedige genade de moeite waard om te verlossen.

Gelukkig hebben we een volmaakte, alwetende Verlosser. Hij anticipeerde op onze gevallenheid en werd daarom “geslacht van de grondlegging van de wereld af” (Openbaring 13:8) om het oorspronkelijke beeld van God in de mensheid te herstellen. Deze handeling vormde een “nieuwe mens, die overeenkomstig het beeld van God geschapen is, in ware rechtvaardigheid en heiligheid” (Efeziërs 4:24). Geloof in de verlossende daad van Christus is de enige manier om de mensheid te herstellen naar haar geschapen imago Dei gestalte. Zoals 2 Korintiërs 5:17 zegt: “Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden”.

De mens is naar Gods beeld gemaakt en daarom waardevol

De mens is geen evolutionair toevalsproduct maar een beelddrager Gods,
en dat bepaalt zijn intrinsieke waarde.

Ook ná de zondeval wordt in de Schrift nog steeds van de mens gezegd dat hij een beelddrager van God is:

1. Genesis 9:6; vergelijk met Genesis 1:26-27 en 5:1
2. Psalmen 8:4-9
3. Jakobus 3:9
4. Paulus in 1 Korinthiërs 11:7

(MV)

Referenties:

1. See discussion of “without form and void” in Johnson, J. J. S. “The Gap Theory: A Trojan Horse Tragedy”. *Acts & Facts*. 41 (10): 8-10. <http://www.icr.org/article/gap-theory-trojan-horse-tragedy>
2. Ross, A. P. 1997. *Creation & Blessing: A Guide to the Study and Exposition of Genesis*. Grand Rapids, MI: Baker, 112.
3. Merrill, E. H. 2003. *Image of God in Dictionary of the Old Testament: Pentateuch*. T. D. Alexander and D. W. Baker, eds. Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 442-443.
4. Ross, *Creation & Blessing*, 113.
5. Grudem, W. 2020. *Systematic Theology*, 2nd Ed. Grand Rapids, MI: Zondervan, 444.

Lees ook:

- “Zijn wij geen beelddragers meer van God?": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/beeldrager-v-God.pdf>
- “De waarde van de mens”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Waarde-mens.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm